

Monitoring działań w UE (legislacja, publikacje) – 11 lipca 2023 r.

- **Informacje generalne o prawie UE – akty prawne i dokumenty strategiczne**

Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) – unijne regulacje dotyczące chemikaliów – Sprostowanie do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006)

Przemysł chemiczny jest jednym z największych sektorów produkcyjnych UE. Odgrywa on kluczową rolę w codziennym życiu ludzi oraz w ogólnej konkurencyjności gospodarki. UE ustanowiła prawo umożliwiające przemysłowi chemicznemu (i szerzej rozumianemu przemysłowi wykorzystującemu chemikalia) rozwój i wprowadzanie innowacji, jednocześnie zapewniając bezpieczeństwo produktów dla ludzi i środowiska.

Rozporządzenie w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) ma zastosowanie od 1 czerwca 2007 r. i stanowi kompleksowe ramy prawne dotyczące chemikaliów, które są wytwarzane i wykorzystywane w Europie. Przenosi ono z organów publicznych na przemysł odpowiedzialność za zapewnienie bezpieczeństwa chemikaliów wytwarzanych, sprzedawanych i wykorzystywanych w Unii Europejskiej (UE) oraz do niej importowanych. Ponadto celem rozporządzenia jest:

- propagowanie metod alternatywnych wobec testów na zwierzętach;
- stworzenie jednolitego rynku dla substancji chemicznych;
- wspieranie innowacyjności i konkurencyjności w sektorze;
- ustanowienie Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA).

Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA) działa na rzecz bezpiecznego stosowania chemikaliów. Wdraża ona najnowsze unijne przepisy dotyczące chemikaliów, przez co przyczynia się do poprawy zdrowia, ochrony środowiska oraz pobudza innowacyjność i konkurencyjność w Europie.

Zakres działalności ECHA:

- Pomaga przedsiębiorstwom w dostosowaniu się do szczegółowych przepisów UE dotyczących chemikaliów lub produktów biobójczych:
 - REACH
 - Klasyfikacja, oznakowanie i pakowanie
 - Rozporządzenie o produktach biobójczych
 - Rozporządzenie dotyczące zgody po uprzednim poinformowaniu.
- Współpracuje z organizacjami międzynarodowymi i zainteresowanymi stronami w celu promowania bezpiecznego stosowania chemikaliów.
- Oferuje informacje na temat chemikaliów i ich bezpiecznego stosowania za pośrednictwem jednej bezpłatnej bazy danych.

- Współpracuje z Komisją Europejską i krajami UE w celu identyfikowania substancji, które dają powody do niepokoju, i podejmuje decyzje w sprawie zarządzania ryzykiem na szczeblu UE.
- Zachęca do innowacji w przemyśle chemicznym, aby substancje, które mogą być niebezpieczne, można było zastąpić innymi.

Korzyści z ECHA:

- Ogółowi społeczeństwa i środowisku dzięki zmniejszeniu ich narażenia na kontakt z niebezpiecznymi chemikaliami i dostępowi do bezpieczniejszych produktów. Konsumenci mogą dowiedzieć się, czy kupowane przez nich produkty zawierają niebezpieczne substancje chemiczne.
- Użytkownikom chemikaliów, którzy dysponują bardziej szczegółowymi informacjami na temat zagrożeń związanych ze stosowanymi przez nich produktami oraz korzystania z tych produktów.
- Producentom, którym Agencja pomaga przestrzegać unijnych przepisów. Innowacyjnym przedsiębiorstwom, które mogą wykorzystać fakt, że najniebezpieczniejsze substancje muszą zostać wycofane z rynku.
- Krajom rozwijającym się, które otrzymują informacje o tym, jak bezpiecznie posługiwać się niebezpiecznymi chemikaliami.

ECHA ma stanowić ośrodek wiedzy na temat zrównoważonego zarządzania chemikaliami, przyczyniając się do realizowania szeregu strategii UE oraz inicjatyw globalnych na rzecz obywateli i środowiska.

Rozporządzenie REACH ma zastosowanie do wszystkich substancji chemicznych: wytwarzanych, importowanych, sprzedawanych, wykorzystywanych samodzielnie, w mieszaninach lub produktach. Wiele takich substancji można znaleźć na co dzień w produktach do czyszczenia, farbach lub urządzeniach elektrycznych.

Przedsiębiorstwa muszą rejestrować w centralnej bazie danych wszystkie chemikalia, które wytwarzają lub importują w ilościach co najmniej 1 tony na rok. Agencja ECHA sprawdza informacje przekazane w procesie rejestracji. Przedsiębiorstwa mają obowiązek wykrywania i kontrolowania ryzyka związanego z substancjami produkowanymi i sprzedawanymi przez nie na terenie UE. Muszą wskazać, w jaki sposób należy bezpiecznie stosować ich produkty, oraz poinformować użytkowników o wszelkich środkach kontroli ryzyka, które należy przedsięwziąć w celu zapewnienia bezpiecznego stosowania w całym łańcuchu dostaw.

Władze krajowe mogą ograniczyć produkcję lub stosowanie pewnych substancji, jeśli uznają, że ryzyko nie jest odpowiednio kontrolowane.

Celem rozporządzenia jest zastąpienie najbardziej niebezpiecznych substancji ich bezpieczniejszymi odpowiednikami, o ile są dostępne. Rozporządzenie nie ma zastosowania do określonych grup substancji (np. radioaktywnych lub podlegających nadzorowi celnemu) i do odpadów, ponieważ zostały już one szczegółowo uregulowane innymi aktami.

W 2013 r. Komisja Europejska dokonała oceny pierwszych pięciu lat obowiązywania rozporządzenia REACH i stwierdziła, że nie ma potrzeby wprowadzania większych zmian. Drugi przegląd rozporządzenia REACH, będący oceną jego sprawności i wydajności regulacyjnej, został przeprowadzony do 2018 r. Wykazał on potrzebę zmiany niektórych elementów rozporządzenia. W strategii w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności, opublikowanej w październiku 2020 r., zapowiedziano konieczność przeprowadzenia przeglądu rozporządzenia REACH w sposób ukierunkowany na cele strategii.

Więcej informacji:

<https://eur-lex.europa.eu/eli/reg/2006/1907/corrigendum/2007-05-29/oj?locale=pl#>

- **Prowadzone procesy konsultacyjne, stanowiska:**

1. Kierowcy autobusów i autokarów – przepisy UE dotyczące czasu prowadzenia pojazdu i czasu odpoczynku

Konsultacje publiczne przepisów prawa pracy w UE – czas pracy kierowców – m.in. rewizja rozporządzenia nr 561/2006 w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego na podstawie analizy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/1054 z dnia 15 lipca 2020 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w odniesieniu do minimalnych wymogów dotyczących maksymalnego dziennego i tygodniowego czasu prowadzenia pojazdu, minimalnych przerw oraz dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/2009 z dnia 21 października 2009 r. w sprawie wspólnych zasad dostępu do międzynarodowego rynku usług autokarowych i autobusowych – wniosek dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 561/2006 w odniesieniu do minimalnych wymogów dotyczących minimalnych przerw oraz dziennego i tygodniowego okresu odpoczynku w sektorze okazjonalnego przewozu osób – III Etap legislacyjny – Przyjęcie przez Komisję. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 19 lipca 2023 r.

Wniosek dotyczy rewizji rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady. W rozporządzeniu tym określono maksymalny dzienny i tygodniowy czas prowadzenia pojazdu, minimalne długości przerw oraz minimalny dzienny i tygodniowy okres odpoczynku kierowców w sektorze transportu zarobkowego. Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 obejmuje dwa rodzaje kierowców. Pierwszy rodzaj stanowią kierowcy wykonujący przewóz drogowy rzeczy pojazdami, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 3,5 tony (od dnia 1 lipca 2026 r. rozporządzenie (WE) nr 561/2006 będzie miało zastosowanie również do pojazdów, których dopuszczalna masa całkowita przekracza 2,5 tony w przypadku międzynarodowego transportu drogowego lub kabotażowego). Drugi rodzaj stanowią kierowcy wykonujący przewóz osób pojazdami skonstruowanymi lub trwale przystosowanymi i przeznaczonymi do przewozu więcej niż dziewięciu osób łącznie z kierowcą.

Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 ma zastosowanie do przewoźników drogowych i ich kierowców: (i) niezależnie od tego, czy wykonują oni przewóz drogowy osób czy rzeczy lub (ii) niezależnie od tego, czy w przypadku przewozu osób wykonują oni przewozy regularne czy okazjonalne. Sektor okazjonalnego przewozu osób ma jednak inne cechy w porównaniu z transportem towarowym i regularnym przewozem osób. Te różne cechy oznaczają, że sektor okazjonalnego przewozu osób ma inny wpływ na warunki pracy kierowców i w związku z tym wymaga dostosowania przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu, minimalnych przerw i okresów odpoczynku, które mają do nich zastosowanie.

Przepisy UE dotyczące czasu prowadzenia pojazdu, przerw i okresów odpoczynku mają zastosowanie jednakowo do kierowców ciężarówek, autobusów i autokarów. Przepisy te nie zawsze są jednak odpowiednie w odniesieniu do przewozu osób. Inicjatywa ta ma na celu uwzględnienie szczególnych potrzeb kierowców autobusów i autokarów w zakresie organizacji ich czasu pracy. Komisja dokona oceny obowiązujących przepisów i może zaproponować środki, które uwzględnią te potrzeby.

Celem planowanych konsultacji jest uzyskanie informacji i informacji zwrotnych od najbardziej odpowiednich zainteresowanych stron i ogółu społeczeństwa w odniesieniu do oceny ewentualnego ukierunkowanego przeglądu przepisów dotyczących czasu prowadzenia pojazdu i odpoczynku dla okazjonalnych kierowców autobusów i autokarów, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 561/2006, w celu dostosowania ich do specyfiki sektora. W szczególności cel konsultacji jest dwójaki: 1) zebranie opinii i doświadczeń na temat obecnych przepisów w odniesieniu do warunków pracy, stresu i zmęczenia kierowców, trudności w przestrzeganiu przepisów i kosztów regulacyjnych, a także ich roli w reagowaniu na wyzwania spowodowane takimi wydarzeniami jak pandemia COVID-19; oraz 2) pomoc w ocenie zalet i wad kilku wariantów ewentualnych zmian.

Wniosek dotyczący rewizji rozporządzenia (WE) nr 561/2006 jest spójny z polityką Unii w dziedzinie transportu drogowego, a w szczególności z odpowiednimi przepisami składającymi się na ramy unijnego wewnętrznego rynku transportu drogowego.

Link: <https://pracodawcy.pl/kierowcy-autobusow-i-autokarow-przepisy-ue-dotyczace-czasu-prowadzenia-pojazdu-i-czasu-odpoczynku-2/>

2. Unia energetyczna i działania w dziedzinie klimatu – sprawozdanie z przeglądu rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną

Konsultacje publiczne przepisów prawa energetycznego w UE – rewizja rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu – I Etap legislacyjny – Zaproszenie do zgłaszania uwag. Ostateczny termin na przesłanie opinii to 3 sierpnia 2023 r.

W przyjętym w 2018 r. rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną ustanowiono wieloetapowy proces planowania strategicznego polityki energetycznej i klimatycznej w celu osiągnięcia celów unii energetycznej oraz celów w zakresie energii i klimatu na 2030 r. Wspomniane założenia i cele obejmowały także długoterminowe zobowiązania w zakresie emisji gazów cieplarnianych wynikające z porozumienia paryskiego.

Cele rozporządzenia to: ułatwienie planowania, sprawozdawczości i monitorowania; stymulowanie współpracy między państwami członkowskimi i w ich obrębie; zapewnienie odpowiedniej, terminowej i spójnej sprawozdawczości UE zgodnie z Ramową konwencją Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (UNFCCC) i porozumieniem paryskim oraz przyczynienie się do większej pewności regulacyjnej i inwestorskiej. Rozporządzenie ma zastosowanie do pięciu wymiarów unii energetycznej: obniżenia emisyjności (z uwzględnieniem energii ze źródeł odnawialnych); efektywności energetycznej; bezpieczeństwa energetycznego; wewnętrznego rynku energii oraz badań naukowych, innowacji i konkurencyjności. Do pewnego stopnia uwzględnia ono również inne aspekty, w tym wpływ na politykę środowiskową, społeczną i gospodarczą.

W pakiecie „Gotowi na 55” i planie REPowerEU proponuje się wyższe poziomy ambicji i bardziej rygorystyczne wymogi dotyczące polityk i środków. Światowy kryzys energetyczny wymaga większej synergii między pięcioma wymiarami unii energetycznej, w tym w odniesieniu do bezpieczeństwa dostaw. W związku z tym konieczny jest przegląd i ewentualna zmiana rozporządzenia.

Od czasu przyjęcia rozporządzenia w 2018 r. zmienił się kontekst polityczny i geopolityczny, zwłaszcza ze względu na rosyjską wojnę napastniczą przeciwko Ukrainie, która wywarła silny wpływ na politykę energetyczną i klimatyczną UE. UE doświadcza również coraz bardziej niszczycielskich skutków zmiany klimatu, takich jak ekstremalne zdarzenia pogodowe. W 2019 r. uzgodniono Europejski Zielony Ład, a następnie przyjęto Europejskie prawo o klimacie, unijną strategię adaptacyjną oraz szereg strategii, programów i działań środowiskowych, a także pakiet UE „Gotowi na 55”. Inne istotne odnotowane kwestie obejmują: ustanowienie Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności i planu REPowerEU, przyjęcie rozporządzenia TEN-E, niedawne środki dotyczące kryzysu energetycznego oraz działania dotyczące gotowości i magazynowania w kontekście sezonu zimowego, a także aspekty ubóstwa energetycznego wynikające z Planu działania na rzecz Europejskiego filaru praw socjalnych. Wszystkie te kwestie mają wpływ na zarządzanie unią energetyczną i polityką klimatyczną UE.

W ocenie wykorzystane zostaną standardowe kryteria oceny stosowane przez Komisję.

- Skuteczność (np. skutki bardziej zintegrowanych planów; adekwatność przekazywanych informacji i sposób ich wykorzystania do celów polityki; współpraca między państwami członkowskimi; konsultacje ze społeczeństwem).

- Efektywność (w tym koszty i korzyści wynikające z systemu planowania, sprawozdawczości i monitorowania przewidzianego w rozporządzeniu).
- Adekwatność (np. w świetle Europejskiego Zielonego Ładu, pakietu „Gotowi na 55” i zmian geopolitycznych).
- Spójność (w tym z innymi przepisami dotyczącymi energii i klimatu, zobowiązaniami międzynarodowymi oraz innymi politykami UE dotyczącymi Europejskiego Zielonego Ładu).
- Unijna wartość dodana (np. pod względem spójności planów krajowych i koordynacji polityki na szczeblu UE).

Ocena będzie również stanowić podstawę ewentualnego wniosku ustawodawczego, któremu towarzyszyłaby ocena skutków.

Link: <https://pracodawcy.pl/unia-energetyczna-i-dzialania-w-dziedzinie-klimatu-sprawozdanie-z-przegladu-rozporzadzenia-w-sprawie-zarzadzania-unia-energetyczna/>

3. Stanowisko ZPPM – nowelizacja rozporządzenia MRPIPS z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie NDS i NDN czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz.U. poz. 1286)

Związek Pracodawców Polska Miedź, działając w imieniu podmiotów członkowskich, zwraca się z uprzejmą prośbą o dokonanie nowelizacji Rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy (Dz.U. 2018 poz. 1286), która ma na celu przedłużenie okresu przejściowego dla obowiązujących obecnie wartości najwyższych dopuszczalnych stężeń (NDS) dla tlenków azotu.

W dniu 16.03.2023 r. odbyło się 104. posiedzenie Międzyresortowej Komisji ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych dla Zdrowia w środowisku pracy (Komisja), na którym Komisja przyjęła stanowisko w sprawie przedłużenia okresu przejściowego wejścia w życie wartości NDS dla tlenu azotu dla sektora górnictwa podziemnego i budowy tuneli do 21 sierpnia 2026 r. Za przyjęciem tego stanowiska jednogłośnie zagłosowali obecni na posiedzeniu przedstawiciele administracji rządowej, związków zawodowych, organizacji pracodawców oraz świata nauki.

Komisja stwierdziła ponadto, iż *„biorąc pod uwagę problemy z wdrożeniem dopuszczalnej wartości dla tlenu azotu w sektorze górnictwa podziemnego i budowy tuneli uznano, że należy wydłużyć okres przejściowy o 3 lata, a rozpoczęte przedsięwzięcia techniczne, technologiczne, organizacyjne oraz czas ich realizacji z uwzględnieniem najlepszych praktyk i dostępnych technologii w celu ograniczenia narażenia na tlenek azotu występujący w podziemnych wyrobiskach górniczych i przy budowie tuneli umożliwią osiągnięcie wartości przyjętej, zgodnie z dyrektywą 2017/164/UE, tj. 2,5 mg/m³. Termin: 2026 rok.”*

Obecnie kwestie te regulowane są w rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy, które stanowi w „§ 4. Dla sektora górnictwa podziemnego i budowy tuneli, do dnia 21 sierpnia 2023 r., dla tlenu azotu obowiązują wartości NDS – 3,5 mg/m³ i NDSCh – 7 mg/m³.” Ten akt prawny wdraża do polskiego systemu prawnego wymogi kierunkowo określone w dyrektywie Komisji (UE) 2017/164 z dnia 31 stycznia 2017 r. ustanawiającą czwarty wykaz wskaźnikowych dopuszczalnych wartości narażenia zawodowego zgodnie z dyrektywą Rady 98/24/WE oraz zmieniającą dyrektywy Komisji 91/322/EWG, 2000/39/WE i 2009/161/UE (tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 27 z 1.02.2017, str. 115–120).

W grudniu 2022 roku zostało skierowane pismo do Komisji Europejskiej podpisane przez 10 stowarzyszeń reprezentujących przemysł wydobywczy Polski, Niemiec, Szwecji, Finlandii,

Austrii, Hiszpanii, Portugalii, Węgier oraz Grecji, w którym zasygnalizowano potrzebę wydłużenia okresu przejściowego poprzez zmianę dyrektywy Komisji (UE) 2017/164. W odpowiedzi na to pismo Komisja Europejska rekomendowała podjęcie prac nad przedłużeniem okresu przejściowego dla tlenku azotu na poziomie krajów członkowskich oraz wprowadzenie tej zmiany do właściwego aktu prawnego w krajowym porządku prawnym (pismo w załączeniu).

W ciągu ostatnich lat polski przemysł wydobywczy podjął znaczne wysiłki w celu dostosowania się do nowych limitów NDS dla tlenków azotu (tlenek azotu - NO i dwutlenek azotu - NO₂). Zidentyfikowano, zbadano i wdrożono kompleksowe środki redukcji emisji i poziomu narażenia na nie. Jednak procesy dostosowawcze trwają dłużej niż oczekiwano, głównie ze względu na ograniczenia technologiczne i ich dostępność. Dotychczas w przedsiębiorstwach górniczych wdrożono działania mające na celu zmniejszenie poziomów narażenia w obszarach takich jak: monitorowanie, mobilne maszyny i pojazdy górnicze, optymalizacja wentylacji i kopalń, użycie niskoemisyjnych materiałów wybuchowych, zmiana procesów organizacyjnych.

Polska branża wydobywcza stoi na stanowisku, że przedłużenie okresów przejściowych o dodatkowe 3 lata jest przy obecnym stanie technologii jedynym rozwiązaniem pozwalającym pogodzić ambitne dążenia Komisji Europejskiej z wymogiem zachowania efektywności i konkurencyjności branży oraz poziomu zatrudnienia w naszych zakładach produkcyjnych.

Mając na względzie powyższe argumenty, działając na podstawie art. 16² ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2022 r. poz. 97), zwracamy się z uprzejmą prośbą o dokonanie nowelizacji rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. Zgodnie ze stanowiskiem przedstawiciela Departamentu Prawa Unii Europejskiej Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, nie ma przeciwwskazań, do wydłużenia okresu przejściowego określonego w §4 ww. rozporządzenia. W ramach 104. posiedzenia Międzyresortowej Komisji ds. Najwyższych Dopuszczalnych Stężeń i Natężeń Czynników Szkodliwych dla Zdrowia w środowisku pracy wskazano, że dyrektywa 2017/164/UE nie została przyjęta w procedurze ustawodawczej, tylko w procedurze aktów delegowanych Komisji i z punktu widzenia prawa unijnego ww. zmiana jest dopuszczalna.

Proponowana zmiana rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 czerwca 2018 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy - §4 otrzymuje brzmienie: „§ 4. Dla sektora górnictwa podziemnego i budowy tuneli, do dnia 21 sierpnia 2026 r., dla tlenku azotu obowiązują wartości NDS – 3,5 mg/m³ i NDSC_h – 7 mg/m³.”.

Link: <https://pracodawcy.pl/stanowisko-zppm-nowelizacja-rozporzadzenia-mrpips-z-dnia-12-czerwca-2018-r-w-sprawie-nds-i-ndn-czynnikow-szkodliwych-dla-zdrowia-w-srodowisku-pracy-dz-u-poz-1286/>

- **Publikacje oraz inne informacje:**

1. Konkurs PARP: najlepsze rozwiązania GOZ

Konkurs na najlepsze rozwiązania Gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ)

Celem Konkursu jest popularyzacja w polskiej gospodarce najlepszych rozwiązań gospodarki obiegu zamkniętego (GOZ) - produktów, modeli biznesowych, ukierunkowanych na osiągnięcie efektów środowiskowych oraz korzyści ekonomicznych, społecznych i zarządczych.

Nagrodzone zostaną najlepsze rozwiązania z obszaru GOZ, które:

- wpisują się w idee współpracy w ramach łańcuchów dostaw;

- budują efektywność przedsiębiorstwa w oparciu o poszanowanie zasad środowiskowych, społecznych i kultury organizacyjnej;
- przyczyniają się do rozwoju współpracy, dialogu z interesariuszami i budowania partnerstw w celu efektywnego wykorzystywania dostępnych zasobów;
- pomagają budować przedsiębiorstwa odporne na kryzys.

Warunkiem przystąpienia do konkursu jest prowadzenie działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Kategorie konkursu:

- produkt wdrożony (u uczestnika Konkursu lub u jego klienta);
- wdrożony model gospodarki o obiegu zamkniętym.

Laureaci konkursu otrzymują:

- Nagrody finansowe
- Dyplom
- Promocję rozwiązania

Zgłoszenia przyjmowane są od dnia 22.06.2023 r. do 27.07.2023 r. (w ostatnim dniu naboru do godz. 16:00:00).

Na najciekawsze rozwiązania czekają nagrody!

Nagroda główna w wysokości 50 tys. zł oraz wyróżnienia w wysokości 20 tys. zł.

Łączna pula nagród to nawet 500 tys. zł.

Rozwiązania zgłoszone do konkursu powinny polegać na działaniach umożliwiających transformację w kierunku GOZ, tj.:

- Regeneracji, używaniu w procesach produkcyjnych odnawialnej energii (źródeł OZE) i surowców wtórnych, zachowaniu i odbudowie ekosystemów, zwrocie odzyskanych zasobów biologicznych do biosfery,
- współużytkowaniu: dzieleniu nieruchomości (np. pomieszczeń) i ruchomości (np. samochodów), przedłużaniu życia produktów przez odpowiednie projektowanie i użytkowanie, ponownym używaniu produktów,
- optymalizacji: zwiększaniu wydajności procesów produkcji, minimalizacji powstawania odpadów, wykorzystywaniu dużych zbiorów danych i automatyzacji,
- zamykaniu obiegów: poprzez recykling, ponowne wykorzystanie komponentów, odzysk składników biochemicznych z bioodpadów,
- wirtualizacji: pośredniej (np. zakupy internetowe) i bezpośredniej (np. książki i płyty w wersji zdematerializowanej),
- wymianie: w tym użyciu nowych technologii (np. druku 3D), upowszechnianiu nowych modeli biznesowych transportu (np. pojazdy elektryczne, autonomiczne, transport multimodalny, technologie typu hyperloop), nowych produktów i usług oraz substytutów surowców nieodnawialnych.

Warunkiem przystąpienia do Konkursu jest zgłoszenie we wniosku konkursowym rozwiązania, które umożliwia transformację w kierunku Gospodarki o obiegu zamkniętym (GOZ). Wzór wniosku konkursowego stanowi załącznik nr 2 do Regulaminu Konkursu. Do Konkursu mogą zostać zgłoszone rozwiązania, które:

1. zostały wdrożone u uczestnika Konkursu lub u jego klienta co najmniej 6 miesięcy przed dniem złożenia wniosku konkursowego;
2. określają mierzalne efekty w zakresie GOZ. Zgłoszenie produktu do Konkursu nie może naruszać praw osób trzecich.

Udział w Konkursie jest bezpłatny.

Link: <https://pracodawcy.pl/konkurs-parp-nailepsze-rozwiazania-qoz/>

2. E-book Deloitte: Odyseja KSeFiczna: jak obrać właściwy kurs?

KSeF Odyssey: how to set the right course? A guide to the most important issues related to KSeF and e-invoicing

Przewodnik po najważniejszych kwestiach związanych z KSeF i e-fakturami.

Deloitte oddaje w Państwa ręce autorski i anglojęzyczny przewodnik, który przedstawia kluczowe zagadnienia, a także omawia aktualności, i najnowsze zmiany dotyczące Krajowego Systemu e-Faktur. Materiał zawiera analizę przepisów, opis procesów związanych z implementacją narzędzi informatycznych obsługujących KSeF, niezbędne technalia związane z e-fakturowaniem, a także podsumowuje nasze doświadczenia związane z poprawną obsługą systemu.

Informacje zawarte w polskim i angielskim opracowaniu, ułatwią Państwu zrozumienie wymagań, ułożenie procesu oraz poznanie narzędzi do komunikacji z KSeF. Zapraszamy do kontaktu z ekspertami Deloitte, którzy w skuteczny i indywidualny sposób, pomogą wesprzeć proces wdrożenia KSeF w Państwa firmie.

Celem materiału jest dostarczenie szerokiego spektrum wiedzy dla osób, które będą zajmować się projektami, związanymi z korzystaniem z KSeF od 1 lipca 2024 roku. W połowie 2024 roku fakturowanie strukturyzowane stanie się obligatoryjne.

Na podstawie ankiety Deloitte przeprowadzonej wśród ponad 1000 respondentów, aż 50% badanych wskazało, że stworzenie optymalnego procesu wystawiania e-faktur, sprawia najwięcej problemów i rodzi pewne obawy w przedsiębiorstwach. To sprawia, że ważnym elementem wpływającym na jakość procesu wdrożenia, jest zgłębienie tematu z odpowiednim wyprzedzeniem.

Przepisy dotyczące faktur ustrukturyzowanych oraz Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF) weszły w życie z początkiem 2022 r., jako rozwiązanie fakultatywne. Ministerstwo Finansów konsekwentnie zapowiadało, że faktury ustrukturyzowane staną się obligatoryjną i wyłączną formą wystawiania faktur. Rada Unii Europejskiej udzieliła Polsce zgody na wprowadzenie obligatoryjnego fakturowania ustrukturyzowanego (ten kierunek będzie także kontynuowany w innych krajach UE w związku z planowanym wprowadzeniem regulacji VAT In Digital Age (VIDA)).

Patrząc na aktualną wersję projektowanych regulacji, KSeF ma obejmować sprzedażowe transakcje B2B (krajowe oraz transgraniczne). We wcześniejszych planach MF było objęcie KSeF także fakturami konsumenckimi (B2C), jednak ostatecznie zostały one wyłączone z tego mechanizmu. W marcu 2023 roku na stronie rządowej, został przedstawiony projekt odpowiednich przepisów krajowych.

We are presenting to you a comprehensive guide that shows key issues, as well as discusses the latest news and changes related to the National e-Invoice System (KSeF). Deloitte's material includes an analysis of regulations, a description of processes related to the implementation of IT tools supporting KSeF, essential technicalities related to e-invoicing, and summarizes our experiences related to proper system handling.

The aim of the material is to provide a broad range of knowledge for individuals who will be involved in projects related to the use of KSeF from July 1, 2024. In mid-2024, structured invoicing will become mandatory.

Based on the Deloitte's survey of more than 1,000 respondents, as many as 50 percent of those who participated indicated that creating an optimal e-invoicing process causes the most

problems and raises significant concerns for businesses. This makes the exploring of the topic and elaborating of a broad spectrum of issues necessary from a taxpayer's perspective.

Looking at the current version of the proposed regulations, KSeF is to cover B2B sales transactions (domestic and cross-border). Earlier plans by the Ministry of Finance included the inclusion of consumer invoices (B2C) in KSeF, but they were ultimately excluded from this mechanism. In March 2023, a draft of the relevant national regulations was presented on the government's website.

Link: <https://pracodawcy.pl/e-book-deloitte-odyseja-kseficzna-jak-obrac-wlasciwy-kurs/>

Źródło: EUR-Lex, Komisja Europejska, Europejska Agencja Chemikaliów - European Chemicals Agency (ECHA), Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości, Deloitte Polska (Deloitte Touche Tohmatsu Limited)